

Ime! Püha ikoon pani ratastoolihaige käima?

[Andris Tammela](#), toimetaja

26. jaanuar 2012, 10:06 (<https://parnu.postimees.ee/716718/ime-puha-ikoon-pani-ratastoolihaige-kaima>)

Kuigi väidetavalt imet teinud raviarst Ivo Kolts julgestas veel taas käima hakanud Vello Paimlat, on tohter veendunud, et suveks on patsient terve. Foto: Ants Liigus

Ligi kaheksa aastat halvatud olnud Vello Paimla tõusis eelmisel nädalal ratastoolist ja hakkas raami abil korralikult käima. Mehe raviarst Ivo Kolts on surmkindel, et muutuse põhjustas Pärnus eksponeeritud Kozeltšani Jumalaema ikoon, mida tohter käis mõni päev varem austamas.

„Ivo tuli mulle eelmisel esmaspäeval järele,“ meenutas Paimla. „Ta tõstis mind oma bussi ja sel ajal käis mul selgroost selline tunne läbi, nagu tõmmataks selgroog pooleks. Ülejärgmisel hommikul hakkasin käima. Arvan, et ikoon andis Ivole sellise jõu, misläbi ta kätega mind tervendas. Ta on jumalast ära valitud.“

Et Tervise sanatooriumis Paimlat aitav OÜ Biodesigni taastusraviarst Ivo Kolts käis kaks päeva varem Pärnu Issandamuutmise katedraalis austamas seal eksponeeritud kuulsat Kozeltšani Jumalaema ikooni, millele on omistatud imettegev toime, on ka arst veendunud, et ime saatis korda Jumal. „Tal oli seljaaju vigastus, meditsiiniliselt ei olnud tema selline tervenemine võimalik!“ teatas Kolts. „Seda ei ole võimalik ravida mingi tõstmisega! Oleme näinud temaga palju vaeva ja nüüd tuli üleöö tänu. Seostan seda puhtalt ikooniga.“

Liiklusõnnetus muutis voodihaigeks

Raplamaalt pärit, kuid praegu Pärnumaal Tootsis elava 64aastase Paimlaga juhtus ilusal suveõhtul, 16. juunil 2004. aastal hirmus liiklusõnnetus, mis muutis tema elu.

Paimla töötas siis ühes Märjamaal asuvas vee- ja kanalisatsioonitöid tegevas firmas massijuhina. Tol saatuslikul suvepäeval olid firma töömehed ametis Tallinna külje all Muuga sadamas.

Pärast tööd sõitsid töölisel VW Transporteri väikebussiga koju Märjamaale. „Tol päeval tulime kolmekesi, muidu oli buss ikka rahvast täis,“ meenutas Paimla. „Viisime ühe mehe koju Valku ja hakkasime siis mööda Kasti teed Märjamaale minu juurde sõitma. Aga mul oli olnud terve päev tunne, et täna midagi juhtub. Umbes 200 meetrit enne Tallinna-Pärnu maantee ja Kasti tee risti palusin juhil mind maha lasta, et lähen läbi metsa jala selle 1,5 kilomeetrit. Aga tema tahtis mind ikka treppi ära viia.“

200 meetrit hiljem juhtus avariid.

„Nägin ristmikul, et paremalt tuleb punane Mercedesi buss,“ rääkis Paimla.

„Aga juht ei näinud seda ja sõitis sellele tee peale ette. Et olin olnud eluaegne autojuht, oskasin reageerida: lasin turvavöö lahti ja hüppasin põrandale pikali, mujale polnud minna. Mercedes pörutas meile minu poolt küljepealt sisse. Ta lükkas bussi nagu karmoska vastu Pärnu-Tallinna-Märjamaa teeviita kokku ja mina jäin sisse sinna vahele.“

Paimla kinnitusele tõttasid möödasõitjad neile kohe appi, kuid sellega tegid nood saatusliku vea. Kui väikebussi juht saadi rooli tagant kätte tervena, siis teise mehega läks risti vastupidi.

„Mõistus mul töötas ja nii palusin aitajaid, et nad ootaksid päästjaid, aga

möödasõitjad tahtsid hirmsasti aidata ja tirisid mind riietest risude vahelt välja,” teadis mees. “Nii kui mu asfaldile panid, käis krõks ja olin kaelast allapoole halvatud.”

Kohtus teispooluses Jeesusega

Lõpuks kohale jõudnud meedikud viisid Paimla Tallinna kiirabihaiglasse, kus selgus, et tal on 1., 5. ja 6. kaelalüli kokku surutud.

“Arstid panid mulle diagnoosi “surm”,” oli Paimla lakooniline. “Järgmisel päeval tuli naine mind haiglasse vaatama ja arst ütles talle: „Asi on väga hull, kutsu omaksed teda vaatama, õhtuks läheb ära.““

Kuid visa mees pidas kuidagimoodi vastu.

24. juunil jõudis asi nii kaugemale, et meedikud otsustasid patsiendi kodusele ravile saata. Sealjuures olid nad endiselt kindlad, et elulooma mehest ei saa.

“Arst ütles naisele, et kui näed, et ta tõmbab surmaeelse viimase hingetõmbe sisse, pane talle hingamismask pähe. Aga sa ei päästa teda, sest ta on teinud 45 aastat suitsu ja tal tekib kopsuturse ning ta sureb ikka.“

“Siis ütles arst mulle: “Kui sa peaksid Jumalaga punkti lööma ja sellest asjast välja tulema, siis tea, et jääd eluks ajaks voodihaigeks nagu elav laip.“

Kui arst lahkus, hakanud haigla sanitarid aga mehele hingamist õpetama. Ta ette pandi vett täis kõrrega plastmasspudel ja lasti vette puhuda. “Pärast naine ütles, et kui olin kaks tundi puhunud, hakkas masin sirget panema, silmad pöörasid ära, süda jäi seisma. Ma surin,” teadis Paimla. Edasi viinud tee mehe taevatrepile.

“Käisin seal üleval ära,” oli sügavalt usklik mees kindel. “Minu ees läks kullast tee, selline meetrine, otse üles taevasse. Väga peenike oli ja mõtlesin, et ikka jõe kaugemale tuleb minna. Ei olnud käsipuud ega trepiastmeid. Olin mures, kuidas ma nüüd sealt lähen. Siis ilmus paremale poole Jeesuse nägu, pikkade juuste ja habemega. Ta ütles mulle: „Mine tagasi, vara veel.“ Siis hakkasin uuesti elama.” Paimla seletusel öelnud naine talle tutvudes, et tal on vist kaks hinge. Nüüd on mees kindel, et naise üks hing eraldati talle. “Ükskord naine luges mu mõtteid sõna-sõnalt, enne kui jõudsin selle talle välja öelda,” selgitas mees. “Kui temal oli midagi halba, tundsin mina seda ja vastupidi.”

Jumal aitas terveks saada?

Viimased seitse ja pool aastat on Paimla tiirutanud mööda Eesti

taastusraviasutusi ja imekombel tasapisi paranenud. Esimesed aastad oli ta liikumatult voodihaige ja kandis aasta otsa kaelavõru.

“Sain vahepeal teada, et õnnetuse põhjustanud juht oli ühest silmast pime ja sellepärast ta paremalt tulnud bussi ei näinudki,” rääkis Paimla. “Õde on mul sügavalt usklik. Ta ütles, et taevas on veski, mis jahvatab tõde ja valet. Tema koos Kuusalu 80 baptistiga palvetas minu eest. Pärast seda lõi aga juhile kopsu vesi. Ükskord võeti välja, ent teisel korral ta lämbus. Pärast juhtunut ärkasin ühel hommikul 2007. aastal üles ja mu parem külg, käsi ja jalg, hakkasid äkki tööle!” Ja siis jättis Paimla naise maha, sest too poputas teda liialt. Paimla hakkas üksi elama ja sai enda sõnade kohaselt omadega hästi hakkama. “Kui olin voodihaige, tõusis mu kehakaal naise hoolitsemise tõttu 145 kilogrammini,” meenutas Paimla. “Ütlesin naisele, et mina tahan käima hakata, aga nii pole see võimalik, meil tuleb lahku minna. Aastaga langes mu kehakaal 90ni.”

Eelmise aasta sügisel viis tuttav Paimla kokku Ivo Koltsiga, kes suunas ta taastusravile Pärnu sanatooriumis Tervis tegutsevasse Biodesigni statsionaarravi kabinetti. Sellest ajast hakkas Paimla harjutama raamiga käimist. Aga ikka nii, et üks jalg astus, teine lohises elutult järel. Kuni eelmise nädalani, mil ühtäkki ärkas ellu mehe teinegi jalg, ja nüüd saab Paimla raamiga juba peaaegu normaalselt käia.

Teised Paimlat aidanud ei söandanud siiski kõva häälega kinnitada, et mehe tervenemise taga on Jumala käsi. Küll märkisid nii Biodesigni füsioterapeut Aliis Allas kui Tervise massöör Lena Birjuk, et sellist üleöö muutust ei näe just iga päev. „See oli äkiline tervenemine, mis oli tõesti ootamatu,“ märkis Allas.

Massööri sõnade järgi oli mehe vasak jalg enne imet nii paks, et tal oli raskusi selle ümbert kahe käega kinni võtta. “Lümfimassaaži tehes, kui sõrmega kõvasti vajutasin, jäi auk järele,” kirjeldas Birjuk. “Kui ta neljapäeval tuli, oli jalg väga palju paremaks muutnud. Niisugust paranemist ei ole mina varem näinud.”

Kolts oli kindel, et kui Paimla edasi korralikult vaeva näeb ja käimist harjutab, võib kunagi arstide poolt maha kantud mees olla suveks terve. Küsimusele, mida ta tervena esimese asjana teha kavatseb, teatas mees naerdes: „Lähen naistesse! Olen neist ju kõik need aastad eemal olnud!”